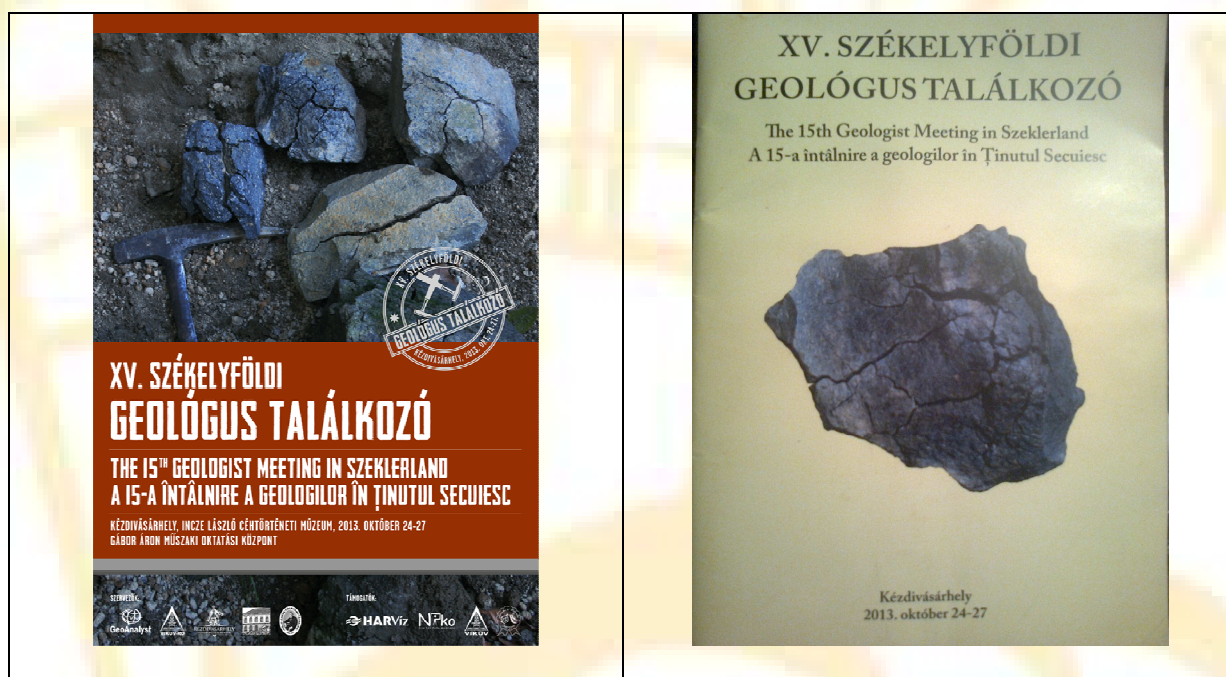

Döcögő szavak a tizenötödik, a kézdivásárhelyi Székelyföldi Geológustalálkozóról

Olvasóink egy része még lehet, hogy nem számolta végig a lelkes fiatal szakemberek által szervezett székelyföldi geológustalálkozók eddigi helyszíneit. Pedig ez az eredetileg még csak épphogy végzett kolozsvári diákok által Sepsiszentgyörgyön szinte amatőr módon és majdnem teljesen önköltségesen, elsősorban a helyi földtudományos kutatások előmozdítására kezdeményezett konferencia-sorozat már a 15. megrendezett alkalmához jutott el idén október végén, szinte-szinte egy időben az önkormányzatiság és a területfejlesztés érdekében szervezett Nagy Székely Meneteléssel.

Ez a rendezvény évekig nem is lépte át a hajdani Háromszék iskolavárosának „kapuját”, de azóta sikeresen „megfordult” már például Baróton, Székelyudvarhelyt, Gyergyószentmiklóson, Marosvásárhelyt – több kisebb-nagyobb városban. És így, sajátos, térségi keretek között és öntevékeny módon szervezve, jól észrevehetően másképp követte a rendszerváltoztatás után nyomban életre hívott EMT (az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság) mára komoly hírnevet szerzett háromoldalú Bányászati-Kohászati-Földtani találkozójának példáját.

De akkor miben is áll ez a „másképpen”? Egyrészt a szervezők saját életkorában, tapasztalataikban-tapasztalanságukban, másrészt a kirándulások és az előadóülések előkészítésénél-rendezésénél nélkülözhetetlen teendőkhöz nekik is szükséges anyagi erőforrásokban. Ez a kezdettől érvényesnek bizonyult helyzet esetenként tudott csak változni, egyes, ilyesmire is áldozni képes önkormányzatok, cégek alkalmi segítségével függően.

A harmadik tényező a konferencia-sorozat nevéből adódóan az Erdélynél jóval szűkebb területre kiterjedő rendezés. Évről-évre csak a történelmi Székelyföld határain belül terveznek, annak a sokarcú területnek a szakmai, gazdasági, idegenforgalmi, oktatási színvonalát igyekeznek a Találkozókön, előadásaikon a térség önkormányzati képviselőinek is, tanároknak, szakkörvezetőknek is bemutatott példákkal – vagy éppen gondokkal – emelni.

Így volt ez most, a „kerek” tizenötödik alkalommal, Kézdivásárhelyt is, ahol (afféle ráadásképpen beiktatott „nulladik” napon) még egy kapcsolódó „MapInfo Professional”, a

legújabb térinformatikai lehetőségeket-alkalmazásokat bemutató tanfolyam is volt. Ez persze nem is meglepő, hiszen a rokonszakmák művelői, sőt akár a laikusok számára is nagyon jól használható térinformatika előbb-utóbb mindenütt megjelenik – és jobb előbb ismerni meg a „cselofogásait”, mint rohanni vagy kullogni utána később...

A Találkozó szakmai kirándulása, írhatnám, a Kézdivásárhellyel szinte szemben lévő Bodoki- és Torjai-hegység térségében, pontosabban valahol Bálványosvár mellett zajlott le, ha nem „ugrottunk” volna át legeslegelőször az Olt nyugati partjára, az ottani, sepsibükszádi kőfejtőbe, az ásványtani vizsgálatok bizonyossága szerint mélyebben és lassan kihűlt andezitek-shoshonitokat megnézni. Utána, már eléggé fent a Csomád oldalán, közelebbről a Disznyó-patak felett és persze a völgyében következett egy kenyérbombákat kereső és tanulmányozó út. Ezt követően már „csak” egy közepesen hosszú Büdös-hegyi körútra volt időnk, mely azonban szinte az összes látnivalót érintette: a forrásmésző-kúpot, a torjai-büdösbarlangot, a timsós-barlangot, még a buffogó-lápot is...

A plenáris ülés szak szombaton délelőtt az udvartereiről híres város főterén, az Incze László Céhtörténeti Múzeum Dísztermében volt – és a hely természetéből adódóan a fiatal helyi vulkanitokkal foglalkozó két szakelőadással indult, melyeket Kisgyörgy Zoltán *Háromszéki borvizeskönyv* című munkájának – egy, a szakmán kívül is joggal nagy érdeklődésre számot tartó és szép kiállítású könyvnek a bemutatója követett.

Még délelőtt kezdődtek, a jelentkező előadók örömdetesen nagy száma miatt a Céhtörténeti Múzeum két külön termében a szekció-előadások, melyek – persze kisebb ebédszünettel – este fél hét utánig tartottak. Elolvasni ebben a füzetben lehet...

Az a tény pedig, hogy (természetesen a plenáris előadások, illetve a poszterek mellett) két tucat, szép érdeklődéssel fogadott előadás hangzott el a száznál is több résztvevő előtt, magának a tizenöt éve Papucs András sepsiszentgyörgyi kollégánk erőfeszítése által és fáradozása nyomán kezdődött kicsi konferenciasorozatnak a sikerét is jelzi – azét a sorozatét, mely ma már fontos eleme több kolozsvári, csíkszeredai, budapesti professzor oktatási tervének. Várható tehát, hogy jövőre Torockón, a „nyugatra szorult” székely székben is találkozhatunk. Találkozunk tehát?

Papp Péter, Budapest